कविर्भार्गवः।पवमानः सोमः। जगती।

एष प्र कोशे मधुमाँ अचिक्रददिन्द्रस्य वज्रो वपुषो वपुष्टरः।

अभीमृतस्य सुदुघा घृतश्चुतो वाश्रा अर्षन्ति पयसेव धेनवः॥ ९.०७७.०१

एषः- अयं रसः। मधुमान्- मधुरः। कोशे- प्रतीके। प्र- प्रकर्षेण। अचिक्रदत्- अशब्दयत्। इन्द्रस्य- ईशनाधिदैवतस्य। वज्रः- आयुधभूतः। वपुषो वपुष्टरः- अतिशयेन बीजवत्ता। ईम्- एनम्। अभि- अभितः। ऋतस्य- प्रकृतिनियतिभूतसत्यस्य। सुदुघाः- शोभनदोग्ध्र्यः। घृतश्चुतः- दीप्तिस्त्रावका धाराः। वाश्राः- शब्दयन्त्यः। धेनवः- गावः। पयसा- दुग्धेन। इव। अर्षन्ति- सरन्ति ॥१॥

स पूर्व्यः पवते यं दिवस्परि श्येनो मथायदिषितस्तिरो रजः।

स मध्व आ युवते वेविजान इत्कृशानोरस्तुर्मनसाह बिभ्युषा॥ ९.०७७.०२

यम्। दिवस्परि- चित्ताकाशे। श्येनः- मुमुक्षाप्रतीकः। मथायत्- मथ्नाति। सः- असौ। पूर्व्यः- पुरातनः। इषितः- प्रेरितः। रजः- लोकान्। तिरः- अतिक्रम्य सरति। सः- तादृशः। वेविजानः- चलितः। आ- समन्तात्। मध्वः- स्वमाधुर्यम्। युवते- मिश्रयति। कृशानोः-तनूकरणशीलस्य। कृशं करोतीति कृशानुः। अस्तुः- क्षेप्तुः सकाशात्। बिभ्युषा- भीतेन। मनसा- चित्तेन। आह- भवन्मन्त्रमुपासको ब्रवीति ॥२॥

ते नः पूर्वासु उपरासु इन्दवो महे वाजाय धन्वन्तु गोमते।

ईक्षेण्यासो अह्योऽ३ न चारवो ब्रह्मब्रह्म ये जुजुषुर्हविर्हविः॥ ९.०७७.०३

ईक्षेण्यासः- दर्शनीयाः। अह्यो न- आहननादिकर्मकर्त्र्यो नार्य इव। चारवः- कल्याणाः। ब्रह्मब्रह्म- प्रतिमन्त्रम्। हविर्हविः- प्रतिहव्यम्। ये। जुजुषुः- सेवन्ते। ते- अमी। पूर्वासः- पुरातनाः। उपरासः- असक्ताः। इन्दवः- क्लेदनशीला रसाः। नः- अस्माकम्। वाजाय- संपदे। महे- महते। गोमते- ज्योतिर्मननाय। धन्वन्तु- सरन्तु। ॥३॥

अयं नो विद्वान्वनवद्वनुष्यत इन्दुः सत्राचा मनसा पुरुष्टुतः।

इनस्य यः सदने गर्भमादधे गवामुरुब्जमभ्यर्षति व्रजम्॥ ९.०७७.०४

अयम्- एषः। पुरुष्टुतः- बहुभिः स्तुतः। नः- अस्माकम्। इन्दुः- क्लेदनशीलो रसः। सत्राचा- सहाञ्चता। मनसा- चित्तेन। विद्वान्- ज्ञानी। वनुष्यतः- आश्रयितुमिच्छतः। वनत्- संभजति। यः। इनस्य- ईश्वरस्येन्द्रस्य। सदने- धाम्नि अन्तरिक्षे हृदये वा। गर्भं- हर्षबीजम्। आदधे- धृतवान्। सः। गवाम्- चिद्रश्मीनाम्। उरुब्जम्- प्रभूतसद्भावनाजनकम्। व्रजम्- समूहम्। अभ्यर्षति- अभिसरति ॥४॥

चक्रिर्दिवः पवते कृत्व्यो रसो महाँ अदब्धो वरुणो हुरुग्यते।

असावि मित्रो वृजनेषु यज्ञियोऽत्यो न यूथे वृषयुः कनिक्रदत्॥ ९.०७७.०५

दिवः- नभसश्चित्ताकाशस्य वा। चक्रिः- कर्ता। कृत्व्यः- शोभनकर्मकर्ता। रसः। पवते- क्षरति। महान्- महात्मा। अदब्धः- अहिंसनीयः। वरुणः- चित्तदेशबन्धकः। हुरुग्यते- कौटिल्याख्यचित्तदेशबन्धनाय यतते। मित्रः- सुहृत्। असावि- निष्पन्नो भवति। वृजनेषु- कष्टेषु। यज्ञियः- पूज्यः। वृषयुः- वर्षणकामः। अत्यः- तुरगः। यूथे न- स्वगणे इव। कनिक्रदत्- अशब्दयत् ॥५॥